1 Inculpatul X. vinde droguri de mare risc, consumând și el aceste droguri ocazional. Inculpatul vinde aceste droguri aceleiași persoane și în cantități din ce în ce mai mari, bănuind că acesta le revinde. Persoana respectivă decedează ca urmare a unei supradoze cu aceste droguri. Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor cu intenție eventuală, deoarece i-a fost indiferent dacă victima va deceda ca urmare a consumului de droguri. Instanța de judecată:

A. va condamna inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de omor în concurs cu infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzute de art. 189 C. pen. și art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, republicată, cu aplicarea art.35 C. pen.;

B. va condamna inculpatul doar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.11 din Legea nr. 143/2000;

C. va condamna inculpatul doar pentru infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, republicată, cu aplicarea art.35 C. pen.

2 În ceea ce priveşte infracţiunea de înlesnire a evadării:

A. poate fi comisă în concurs cu infracţiunea de evadare;

B. poate avea ca element material şi acte de ajutor comise după ce a avut loc evadarea;

C. dacă se realizează prin folosirea de violenţe, se va afla în concurs cu infracţiunea prevăzută de art. 193 C.pen.

3 În cazul recidivei postcondamnatorii, dacă noua infracţiune este comisă în cursul executării pedepsei ce constituie primul termen, determinarea restului rămas de executat se raportează la:

A. momentul comiterii acţiunii ce constituie elementul material al tentativei absolut improprii;

B. momentul comiterii primului act material din structura infracţiunii continuate;

C. momentul comiterii acţiunii ce constituie elementul material al infracţiunii progresive.

4 Fapta inculpatului de a încuraja întreținerea raporturilor sexuale cu minori, prin intermediul blog-ului pe care îl deținea, afirmând că asemenea acte sexuale prezintă multiple beneficii din perspectiva satisfacției sexuale:

A. nu constituie infracțiune;

B. constituie infracțiunea de instigare la infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale, prevăzută de art. 47 raportat la art. 222 C. pen.;

C. constituie infracțiunea de instigare publică, prevăzută de art. 368 C. pen.

5 În situaţia comiterii a două infracţiuni aflate în concurs, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 80 C. pen. doar pentru una dintre acestea:

A. se poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei pentru o infracţiune şi amânarea aplicării pedepsei pentru cealaltă;

B. se poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei;

C. nu se poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei.

6 În ceea ce priveşte falsul intelectual:

A. poate intra în concurs ideal cu infracţiunea de uz de fals, privind unul şi acelaşi înscris;

B. spre deosebire de falsul material în înscrisuri oficiale, alterează manifestarea de voinţă înglobată în act (negotium) şi nu înscrisul constatator (instrumentum);

C. infracţiunea se consumă la momentul folosirii actului.

7 Favorizarea făptuitorului:

A. poate fi comisă de participantul la comiterea faptei prevăzute de legea penală;

B. poate fi comisă de persoana vătămată;

C. fiind personală, nu poate fi comisă în coautorat.

8 Minorul A. a părăsit centrul educativ în care era deținut, fără acordul autorităților, fiind ajutat de B., îngrijitor la centru, căruia i-a fost milă de minor și dorea să îl angajeze la ferma pe care o avea fratele său, unde să presteze diverse munci în agricultură. A. și B. au fost trimiși în judecată. Instanța va dispune:

A. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de neexecutarea sancțiunilor penale prevăzută de art. 288 alin. 2 C. pen. și condamnarea lui B. pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni în forma complicității;

B. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de neexecutarea sancțiunilor penale prevăzută de art. 288 alin. 2 C. pen. și achitarea lui B., pe considerentul că față de acesta nu este îndeplinită cerința imputabilității, intenția sa fiind aceea de a-l ajuta pe minor;

C. aplicarea unei măsuri educative față de minor pentru săvârșirea infracțiunii de evadare prevăzută de art. 285 alin. 1 C. pen. și condamnarea lui B. pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni în forma complicității.

9 Consimţământul persoanei vătămate:

A. înlătură caracterul penal al faptei dacă aceasta ratifică ulterior acţiunea tipică realizată de făptuitor;

B. înlătură caracterul penal al faptei dacă este valabil exprimat numai la momentul iniţial al comiterii infracţiunii continuate;

C. dacă survine pe parcursul comiterii infracţiunii continue, nu exclude reţinerea unei tentative la acea infracţiune.

10 Va răspunde pentru infracţiunea de părăsire a locului accidentului, prevăzută de art. 338 alin. 1 C.pen., conducătorul vehiculului care, după ce a pierdut controlul volanului şi a accidentat un pieton care trecea strada prin loc nepermis:

A. a cauzat victimei leziuni ce au necesitat pentru vindecare 3 zile de îngrijiri medicale, victima părăsind locul faptei după accident, iar conducătorul auto a anunţat evenimentul la poliţie;

B. a cauzat victimei excoriaţii ce nu au necesitat îngrijiri medicale însă, conducătorul auto a refuzat să o transporte la spital la cererea acesteia;

C. a cauzat victimei un avort însă, aceasta din urmă a părăsit locul faptei, motiv pentru care conducătorul auto nu a considerat necesar să meargă la poliţie pentru a anunţa evenimentul.

11 Inculpatul a fost prins în flagrant în timp ce vindea unui consumator ţigarete cu cannabis (droguri de risc) şi un plic cu cocaină (drog de mare risc). Inculpatul va răspunde pentru:

A. art. 2 alin. 1 şi art. 2 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen.;

B. art. 2 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.;

C. art. 2 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 143/2000.

12 Infracțiunea de represiune nedreaptă:

A. se poate comite numai prin dispunerea arestării sau condamnării unei persoane despre care se știe că este nevinovată;

B. poate avea ca subiect activ un organ de cercetare penală ori un magistrat;

C. are un subiect pasiv adiacent circumstanțiat.

13 Inculpatul, polițist comunitar, realiza controale repetate la barul persoanei vătămate, găsind nereguli de fiecare dată. Pentru a nu întocmi procese verbale de constatare a contravenției, inculpatul i-a cerut, de fiecare dată, persoanei vătămate să se dezbrace în fața lui, fiind refuzat. Într-una din zile, enervat de refuzul repetat al persoanei vătămate, inculpatul i-a spus că dacă nu se dezbracă și nu întreține cu el raporturi sexuale, îi va distruge barul și va proceda și la întocmirea unui dosar penal, astfel că persoana vătămată s-a supus cerinței inculpatului. În sarcina inculpatului se va reține:

A. infracţiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 C. pen.;

B. infracţiunile de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 C. pen. în concurs real cu infracțiunea de folosire a funcției în scop sexual, prevăzută de art. 299 alin. 1 C. pen.;

C. infracțiunea de folosire a funcției în scop sexual, prevăzută de art. 299 alin. 1 C. pen.

14 În cazul infracţiunii de înşelăciune prevăzută de art. 244 C. pen.:

A. paguba trebuie să se producă în patrimoniul aceleiaşi persoane asupra căreia s-a exercitat acţiunea de inducere în eroare;

B. paguba trebuie să se producă în patrimoniul altei persoane decât cea asupra căreia s-a exercitat acţiunea de inducere în eroare;

C. paguba se poate produce atât în patrimoniul persoanei induse în eroare, cât şi al unei alte persoane.

15 Fapta de evidenţiere în actele contabile a unor cheltuieli nereale, prin folosirea unor facturi şi chitanţe fiscale falsificate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale constituie:

A. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracţiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 322 C. pen.;

B. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 în concurs cu infracţiunea de uz de fals prevăzută de art.323 C. pen.;

C. infracţiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

16 În cazul infracţiunilor simple ale căror cerinţe de tipicitate implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp, termenul de prescripţie a răspunderii penale curge de la data:

A. producerii ultimului rezultat;

B. producerii primului rezultat;

C. comiterii acţiunii sau inacţiunii ce constituie elementul material al infracţiunii.

17 Pot răspunde penal pentru tentativă la aceeaşi infracţiune:

A. numai autorul şi complicele, dacă instigatorul este cel care a denunţat săvârşirea infracţiunii, înainte de descoperirea ei, iar consumarea a fost astfel împiedicată;

B. numai instigatorul şi complicele, dacă autorul este cel care a denunţat săvârşirea infracţiunii consumate, înainte de descoperirea ei, iar epuizarea a fost astfel împiedicată;

C. instigatorul, autorul şi complicele, dacă acesta din urmă este cel care a denunţat săvârşirea infracţiunii, înainte de descoperirea ei, iar consumarea a fost astfel împiedicată.

18 În vederea determinării legii penale mai favorabile:

A. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, sunt avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate;

B. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, nu sunt avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate;

C. formele agravate incidente în cauză prevăzute de legea nouă ca atare, dar care nu existau sub legea veche, sunt sau nu avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate, în funcţie de situaţia cea mai favorabilă pentru inculpat.

19 Infracţiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:

A. este absorbită întotdeauna în conţinutul infracţiunii de viol, atunci când aceasta s-a consumat;

B. îşi poate păstra autonomia chiar dacă infracţiunea de viol s-a consumat;

C. este absorbită în conţinutul tentativei la infracţiunea de viol, chiar dacă excedează acţiunilor necesare pentru imobilizarea victimei.

20 Prin sentinţa penală nr. 33/12.10.2018 a Judecătoriei A., definitivă la data de 30.10.2018, inculpatul X. a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de furt calificat, prevăzută de art.229 alin.(1) lit. d C. pen. Prin aceeaşi sentinţă s-a dispus în baza art. 89 C. pen. anularea amânării aplicării pedepsei de 1 an închisoare stabilită pentru săvârşirea infracţiunii de furt prevăzută de art. 228 alin.(1) C. pen., dispusă prin sentinţa penală nr. 76/02.05.2017 a Judecătoriei A., definitivă la data de 14.05.2017. Constatându-se existenţa concursului real de infracţiuni, instanţa a aplicat inculpatului în baza art. 39 alin.(1) lit. b) C. pen. pedeapsa rezultantă de 2 ani şi 4 luni închisoare şi a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 C. pen. Termenul de supraveghere de 3 ani stabilit de instanţă va curge:

A. de la data de 14.05.2017;

B. de la data de 30.10.2018;

C. de la data de 12.10.2018.

21 După încetarea măsurii de supraveghere tehnică:

A. procurorul poate să amâne motivat efectuarea informării către fiecare subiect al unei măsuri de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa, cel mai târziu până la clasarea cauzei;

B. procurorul poate decide că este în interesul cauzei, deoarece s-ar pune în pericol siguranța victimei, ca informarea către un anumit subiect al mandatului despre măsura de supraveghere tehnică să nu se realizeze;

C. procurorul poate informa, în scris, în cel mult 10 de zile, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura tehnică ce a fost luată.

22 În cursul urmăririi penale:

A. schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă și de organul de cercetare penală;

B. un inculpat nu poate avea calitatea de suspect în aceeași cauză pentru o altă faptă;

C. organul de cercetare penală poate dispune extinderea acțiunii penale față de suspectul acuzat de comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă.

23 În cazul transferului de proceduri, cererile formulate de către autorităţile altor state în vederea confirmării existenţei unor proceduri paralele se soluţionează de către:

A. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către instanţa pe rolul căreia se află cauza;

B. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la solicitarea Eurojust;

C. instanţa pe rolul căreia se află cauza la solicitarea punctului național de contact la Rețeaua Judiciară Europeană sau autorității centrale pentru statele terțe.

24 În procedura de soluţionare a contestaţiei formulată împotriva încheierii prin care au fost respinse toate cererile şi excepţiile invocate de inculpat şi s-a dispus începerea judecăţii:

A. poate fi invocată din oficiu excepţia necompetenţei materiale a organului de urmărire penală ierarhic inferior celui care ar fi fost competent să efectueze urmărirea, indiferent dacă aceasta a fost invocată sau nu în faţa judecătorului de cameră preliminară de la instanţa sesizată cu rechizitoriu;

B. poate fi invocată de către inculpat excepţia necompetenţei teritoriale a organului de urmărire penală, dacă aceasta nu a fost invocată în faţa judecătorului de cameră preliminară de la instanţa sesizată cu rechizitoriu;

C. poate fi dispusă o soluţie de încetare a procesului penal în cazul în care se constată împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

25 Hotărârea de condamnare a unui membru român în Parlamentul European care are locuința în România, rămasă definitivă prin neapelare, se pune în executare de către:

A. Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă acesta a dobândit calitatea după săvârșirea infracțiunii;

B. Tribunalul București, dacă acesta a dobândit calitatea după săvârșirea infracțiunii;

C. Judecătoria Sectorului 2 București, dacă acesta a comis o infracțiune de vătămare corporală pe teritoriul unui stat membru, pentru care, după ce a fost pusă în mișcare acțiunea penală cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel în a cărei rază teritorială se află locuința sa, a fost judecat în România.

26 În accepţiunea Curţii Europene a Drepturilor Omului:

A. noţiunea de cale de atac efectivă, prevăzută de art. 13 din Convenţia EDO presupune şi posibilitatea de a contesta emiterea unui mandat de percheziţie înainte de efectuarea acesteia;

B. ordonanţa procurorului prin care dispune percheziţia corporală nu încalcă dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 8 din Convenţia EDO dacă nu indică în mod expres scopul şi întinderea acesteia, ci doar textele de lege aplicabile;

C. apelurile telefonice efectuate de la domiciliu intră sub incidenţa noţiunii de viaţă privată.

27 În cursul judecăţii, la efectuarea expertizei:

A. poate participa un expert recomandat de persoana vătămată;

B. procurorul nu poate propune participarea unui expert recomandat de el;

C. numai părţile pot propune experţi recomandaţi.

28 Cetățeanul român:

A. poate fi extrădat dacă are și cetățenia statului solicitant;

B. poate fi extrădat exclusiv dacă este îndeplinită condiţia existenţei unei convenţii internaţionale multilaterale la care România este parte sau pe bază de reciprocitate;

C. poate fi extrădat și fără verificarea condiției dublei incriminări, dacă există examenul de regularitate internațională întocmit de autoritatea centrală.

29 În cursul unei proceduri penale:

A. termenul procedural socotit pe luni, expiră la sfârșitul zilei corespunzătoare din ultima lună, chiar dacă aceasta cade într-o zi nelucrătoare;

B. termenul nu include în durata sa ziua la care se sfârșește, în cazul luării măsurii preventive a controlului judiciar în cursul urmăririi penale sau în faza camerei preliminare;

C. este de regresiune termenul care se calculează începând cu momentul stabilit de legiuitor în sensul invers al curgerii timpului, ultima zi a termenului situându-se într-o zi calendaristică anterioară momentului în care a început să curgă.

30 În ipoteza în care, prin același rechizitoriu, procurorul dispune trimiterea în judecată a unei persoane și o soluție de clasare cu privire la altă persoană, împotriva soluției de clasare:

A. poate fi formulată plângere direct la judecătorul de cameră preliminară, pe considerentul că urmărirea penală este finalizată;

B. poate fi soluţionată direct de judecătorul de la instanța care a fost sesizată prin rechizitoriu;

C. poate fi formulată plângere la prim-procurorul unității de parchet care este obligat să soluționeze plângerea în cel mult 20 de zile.

31 Inculpatul poate cere continuarea procesului penal:

A. în cazul retragerii mărturiei mincinoase dată într-un proces civil, după pronunțarea hotărârii civile în primă instanță;

B. în cazul retragerii de către persoana vătămată a plângerii prealabile formulată față de acesta, retragere care nu îl vizează și pe instigator;

C. în cazul în care lipsește autorizarea organului competent necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

32 În ceea ce îl priveşte pe martor:

A. poate comite infracţiunea de mărturie mincinoasă complicele la aceeaşi infracţiune, judecat separat de autor, într-o cauză disjunsă, dacă audiat ca martor în cauza autorului face afirmaţii mincinoase;

B. nu poate fi obligat să dea declaraţie dacă este soţul persoanei vătămate;

C. concubina inculpatului, audiată ca martor, poate fi subiect activ al infracţiunii de mărturie mincinoasă.

33 În cazul condamnării ca urmare a judecăţii in absentia, redeschiderea procesului penal poate fi cerută:

A. de către persoana față de care procedura de comunicare a hotărârii de condamnare a fost legal îndeplinită;

B. de către persoana care nu a fost legal citată în fața instanței de apel;

C. de inculpatul căruia i s-a comunicat personal rechizitoriul, dar care ulterior nu a mai fost citat la proces.

34 Termenul de 48 de ore de la pronunţare pentru declararea recursului împotriva unei încheieri pronunțate într-o zi de vineri la ora 15: 30, prin care s-a repins cererea de sesizare a Curții Constituționale se împlinește:

A. luni la ora 24: 00;

B. duminică la ora 15: 30;

C. duminică la ora 17: 30.

35 În situația în care persoana X., bănuită de comiterea unei infracțiuni grave, în speţă tâlhărie urmată de moartea victimei, locuiește într-un autovehicul monovolum care este amenajat cu un pat și ale cărui roți au fost îndepărtate, solicitarea procurorului de încuviințare a percheziției domiciliare asupra autovehiculului:

A. se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților și cu participarea procurorului;

B. se soluționează prin încheiere de către judecătorul de drepturi și libertăți, ce poate fi supusă contestației în termen de 48 de ore;

C. este inadmisibilă, pe considerentul că era necesară solicitarea încuviințării percheziției unui autovehicul.

36 Regula subsidiarității este incidentă în cazul:

A. obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;

B. percheziției informatice;

C. percheziției domiciliare.

37 Declarația dată de persoana vătămată ca urmare a unei audieri ce a avut loc într-o incintă special adaptată în acest scop:

A. nu poate justifica, în mod determinant, o soluție de condamnare;

B. constituie mijloc de probă, chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale;

C. va fi exclusă dacă măsura a fost dispusă de către organul de cercetare penală.

38 Percheziţia:

A. corporală, se face numai în prezenţa avocatului suspectului în caz de infracţiune flagrantă;

B. domiciliară, nu necesită autorizarea judecătorului dacă suspectul consimte în scris în faţa procurorului la efectuarea acesteia;

C. informatică, se poate dispune de instanţă la cererea persoanei vătămate.

39 Apelul declarat de Ministerul Public în defavoarea unui inculpat:

A. poate fi extins și cu privire la un alt inculpat, numai dacă motivele de apel sunt comune;

B. nu poate conduce la o soluție de achitare a inculpatului pe care îl privește;

C. poate conduce la soluția desființării cu trimitere spre rejudecare.

40 Principiul „ne bis in idem”:

A. are ca scop protejarea suspectului sau inculpatului împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări succesive pentru aceleași fapte în două sau mai multe state membre;

B. nu are ca scop protejarea unui suspect sau inculpat împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări succesive pentru aceleași fapte în două sau mai multe state membre;

C. are ca scop protejarea inculpatului împotriva eventualității de a fi supus unor cercetări penale succesive pentru aceleași fapte în legătură cu care a fost audiat ca martor într-o procedură pendinte în alt stat membru.

41 La sfârșitul lunii aprilie 2016, persoana vătămată Z. a postat pe internet un anunț de vânzare a mai multor obiecte de îmbrăcăminte, iar la data de 08.05.2016, în jurul orei 10: 00, a fost contactat telefonic de o femeie care s-a prezentat Y. și care s-a arătat interesată de bunurile oferite spre vânzare. Persoana vătămată Z. s-a întâlnit pe str. Teilor cu Y., aceasta fiind însoțită de X., cei doi sosind la întâlnire cu un autovehicul de culoare galbenă, marca VW. Persoana vătămată le-a arătat lui X. şi Y. obiectele de îmbrăcăminte oferite spre vânzare, convenind cu cei doi ca preț de vânzare-cumpărare suma de 3.700 lei. În continuare, sub pretextul că se duce la autoturism să aducă banii, X. s-a îndreptat spre autovehiculul VW, de culoare galbenă și s-a urcat la volan. Imediat, Y., care avea în mână hainele, l-a îmbrâncit pe Z. şi a sărit în portbagajul aceluiași vehicul, iar șoferul a demarat în trombă. Văzând ce se întâmplă, persoana vătămată Z. s-a agățat de centura de siguranță a autoturismului ce avea deschis geamul de la șofer, iar X. i-a aplicat o lovitură cu plama.
X. și-a continuat deplasarea în timp ce Z. era agățat de portieră, ținându-se de centura de siguranță. Persoana vătămată i-a cerut șoferului să oprească, însă acesta nu a ținut cont și a accelerat, rulând cu viteza de aprox. 80km/h, astfel că la o intersecție, virând la dreapta, a intrat în derapaj, ajungând pe celălalt sens de mers. În acest moment, persoana vătămată nu s-a mai putut ține, fiind târâtă cu picioarele pe carosabil şi, pentru a nu cădea sub roțile vehiculului, și-a dat drumul, iar în cădere s-a julit la mâini și picioare și i s-a spart display-ul telefonului mobil.
Potrivit certificatului medico-legal nr. A2/2526/10.05.2016, persoana vătămată Z. a prezentat la data examinării următoarele leziuni traumatice: atelă antebrahio-palmară dreapta; 5 excoriații superficiale la nivelul degetelor I și II de la mâna dreaptă față dorsală; multiple excoriații la nivelul mâinii stângi, fața dorsală și al degetelor II, II, IV și V; placard excoriat de dimensiuni 23/12 cm la nivelul gambei stângi, antero-lateral în 1/3 proximală și medie; excoriație rotundă la nivel infrapatelar dreapta; placard excoriat de dimensiuni 14/10 cm la nivelul gambei drepte în 1/3 medie lateral; placard excoriat de dimensiuni 10/5 cm la nivelul gambei drepte, dorsal, în treimea distală. Leziunile traumatice au necesitat 30-35 de zile de îngrijiri medicale, nu au pus, prin ele însele, în primejdie viața victimei și nu sunt de natură să determine infirmitate fizică.

Faptele comise de inculpaţi constituie:

A. tentativă la infracţiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen. în concurs de conexitate consecvenţională cu infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpatul X.), respectiv infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpata Y.);

B. infracţiunile de vătămare corporală prevăzută de art. 194 alin.(1) lit. e) C. pen. (inculpatul X.) şi de furt prevăzută de art. 228 C. pen. (inculpata Y.);

C. tentativă la infracţiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen. în concurs de conexitate etiologică cu infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C. pen. (inculpatul X.), respectiv complicitate la tentativă la infracţiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 raportat la art.189 alin.(1) lit. d) C. pen., în concurs de conexitate etiologică cu infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art.233 C. pen. (inculpata Y.);.

42 În perioada 12.11.2017-23.01.2018, inculpatul X, fost concubin al persoanei vătămate Y, i-a trimis acesteia, zilnic, prin aplicaţia WhatsApp mai multe mesaje prin care a ameninţat-o cu distrugerea locuinţei şi cu acte de violenţă, pentru a o determina să-i remită suma de 10.000 euro, sumă pe care inculpatul o aprecia că i se cuvine, deoarece reprezenta contravaloarea unor lucrări de modernizare pe care le efectuase la casa persoanei vătămate. Ameninţările trimise de inculpat i-au cauzat o temere reală persoanei vătămate, deoarece cunoştea că inculpatul este o fire violentă.
În aceeaşi perioadă, inculpatul a ameninţat-o pe persoana vătămată prin viu grai şi prin apeluri telefonice zilnice că va posta în mediul on-line mai multe înregistrări în care persoana vătămată apare în ipostaze intime, precizându-i că va face astfel încât şi fiul acesteia să vadă acele înregistrări, în cazul în care nu va da curs solicitării inculpatului de a-i plăti suma de 10.000 euro, ameninţările fiind de natură a-i crea o stare de profundă tulburare şi temere.
În data de 24.01.2018, în raport de amânările persoanei vătămate şi apreciind că aceasta nu intenţionează să-i dea banii, inculpatul a mers la locuinţa persoanei vătămate şi pe fondul discuţiilor contradictorii purtate, a luat un cuţit din bucătărie cu care a ameninţat-o în scopul de a-i remite banii pe care inculpatul aprecia că aceasta îi datorează. De teamă, persoana vătămată l-a rugat să lase cuţitul jos, spunându-i că va merge în dormitor de unde îi va aduce o sumă de 4000 euro, pe care o avea în locuinţă, urmând ca diferenţa să i-o dea în câteva zile. Inculpatul a urmărit-o pe persoana vătămată cu cuţitul în mână până în dormitor, unde aceasta, sub ameninţarea cu cuţitul i-a înmânat suma mai sus menţionată.
În sarcina inculpatului se va reţine:

A. infracţiunea de ameninţare în formă continuată prevăzută de art. 206 cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracţiunea de şantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1) şi (3) C.pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracţiunea de şantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (2) şi (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 234 alin. 1 lit.a) rap. la art. 233 C.pen.;

B. infracţiunea de şantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1) şi (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracţiunea de şantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (2) şi (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen., infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen.;

C. infracţiunea de şantaj în formă continuată, prevăzută de art. 207 alin. (1), (2) şi (3), cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen şi infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen.

43 S-a reţinut în actul de sesizare al Parchetului de pe lângă Judecătoria X., că la data de 16 martie 2018, în jurul orelor 21, 30, inculpatul A., fără a poseda permis de conducere, a condus autoturismul marca Audi, aparţinând vărului său, pe mai multe străzi din municipiul G. şi fiind oprit de un echipaj de poliţie pentru că nu a acordat prioritate la trecerea de pietoni, a prezentat actul de identitate, arătând însă că nu are cu sine permisul de conducere. Întrucât, în urma verificării efectuate de lucrătorii de poliţie în baza de date, s-a constatat că inculpatul nu figurează ca fiind posesor de permis de conducere şi aducându-i-se la cunoştinţă acest aspect, inculpatul A. a declarat verbal că nu este posesor de permis de conducere eliberat de autorităţile române, însă este posesor de permis de conducere eliberat de autorităţile elveţiene. Ulterior, din adresa Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere şi Înmatriculare a Vehiculelor, a rezultat că inculpatul A. nu este posesor de permis de conducere obţinut în România, iar din comunicarea făcută de Centrul de Cooperare Poliţienească Internaţională din cadrul I.G.P.R. a rezultat că inculpatul A. nu deţine permis de conducere eliberat de autorităţile elveţiene.
În data de 23.07.2018, inculpatul a fost sunat de administratorul societăţii comerciale Z. SRL şi rugat să se deplaseze în interesul acestei societăţi, la un depozit, pentru rezolvarea unei probleme urgente pe care administratorul nu o putea el însuşi rezolva, fiind plecat din localitate. Neputându-l refuza, deoarece fusese ajutat cândva de administrator pentru a-şi rezolva o problemă personală, inculpatul, deşi s-a temut, a acceptat, astfel încât s-a deplasat pe câteva străzi din municipiul G., la volanul autoturismului Opel Astra aparţinând societăţii mai sus menţionate. În aceste împrejurări, doi poliţişti din cadrul Serviciului Poliţiei Rutiere, aflaţi în exercitarea atribuţiilor de serviciu, au procedat la oprirea în trafic a autoturismului marca Opel Astra, condus de inculpatul A. şi i-au solicitat acestuia să prezinte actele personale şi ale autoturismului pentru control. În prezenţa martorului M., şofer de taxi, inculpatul a prezentat certificatul de înmatriculare al autoturismului, proprietatea societăţii comerciale Z. SRL şi a afirmat că se numeşte D., angajat al firmei şi că actele sale de identitate şi permisul de conducere se află la sediul societăţii. În urma verificărilor efectuate de poliţişti pe echipamentul informatic aflat în dotarea autoturismului de serviciu, a reieşit că datele de identitate declarate verbal de inculpat nu corespund realităţii. Solicitându-i-se în mod ferm să îşi prezinte identitatea reală, inculpatul a coborât din autoturism şi a îmbrâncit pe unul dintre cei doi poliţişti (persoana vătămată V.), l-a lovit cu pumnii şi picioarele, în zone nevitale, cauzându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 95 de zile de îngrijiri medicale, care nu i-au pus viaţa în primejdie.
După stabilirea identităţii reale a inculpatului şi efectuarea verificărilor în baza de date, s-a constatat că inculpatul nu figurează ca fiind posesor de permis de conducere.
Instanţa:

A. va reţine în sarcina inculpatului infracţiunile prevăzute de art. 327 alin. (1) C.pen., (fals privind identitatea), art. 335 alin.(1) cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. (conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere în formă continuată) şi art. 257 alin.(1) şi (4) (ultraj) raportat la art. 194 alin. (1) litera b) C.pen., toate în concurs real, cu aplicarea art. 38 alin.(1) C.pen.;

B. va reţine în sarcina inculpatului două infracţiuni prevăzute de art. 335 alin. (1) C.pen. şi infracţiunea prevăzută de art. 194 alin. 1 lit.b C.pen, toate aflate în concurs real;

C. va reţine în sarcina inculpatului două infracţiuni prevăzute de art. 335 alin. (1) C.pen. şi infracţiunea prevăzută de art. 257 alin. (1) şi (4), toate aflate în concurs real.

44 Inculpatul a fost oprit în trafic, după miezul nopții, de un echipaj mixt de la ordine publică și jandarmi și sancționat pentru tulburarea liniștii publice, deoarece în mașina sa muzica se auzea prea tare pentru ora târzie, dar și pentru că nu purta centura de siguranță. Inculpatul a refuzat să semneze procesul verbal, invocând că nimeni din echipaj nu îl poate sancționa pentru contravenția rutieră, deoarece nici unul nu are calitatea de polițist rutier. Un agent i-a cerut inculpatului să semneze procesul verbal și pentru că acesta a refuzat din nou, agentul i-a aplicat o palmă, cerându-i să semneze. Cuprins de furie, inculpatul a scos un cuțit cu care l-a înjunghiat mortal pe agent. Ministerul Public a dispus trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. c C. pen. în concurs ideal cu infracțiunea de ultraj prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C. pen.
Instanța de judecată va dispune:

A. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de omor prevăzută de art. 188 C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării, prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. a C. pen.;

B. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. c C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării, prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. a C. pen.;

C. schimbarea încadrării juridice din cele două infracțiuni în infracțiunea de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C. pen.

45 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul X., a fost trimis în judecată inculpatul A. pentru comiterea a 3 infracţiuni de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 alin. 1 litera c din Legea 241/2005, cu aplicarea art. 38 alin. 1 şi art. 5 C.pen., constând în aceea că, în calitate de administrator de fapt al SC F.SRL, a înregistrat cu ştiinţă în contabilitatea societăţii facturi fiscale, cunoscând că ele nu reflectau operaţiuni comerciale reale, cu consecinţa deducerii în mod nejustificat a TVA, faptele având drept consecinţă calcularea eronată a TVA de plată pe care societatea era obligată să o plătească bugetului statului pentru anii 2013, 2018 şi 2019 şi astfel a prejudiciat bugetul de stat cu sumele de 23400 lei, 25700 lei şi 15.300 lei.
În procedura de cameră preliminară inculpatul a acoperit integral prejudiciul cauzat, inclusiv penalităţi şi dobânzi calculate la zi.
Prin sentinţa penală nr. 567/20 ianuarie 2019 a Tribunalului X. s-a constatat că nu s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale şi s-a reţinut incidenţa art. 10 alin. 1 din Legea 241/2005 în legătură cu prima infracţiune de evaziune fiscală, comisă în anul 2013. În baza art. 10 alin. 2 din lege a fost respinsă solicitarea inculpatului de a reţine incidenţa art. 10 alin. 1 din lege pentru infracţiunile de evaziune fiscală comise în anii 2018 şi 2019.
Soluţia instanţei este:

A. corectă, întrucât inculpatul a comis o nouă infracţiune într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile art.10 alin.1 din Legea 241/2005;

B. este greşită, dispoziţiile art. 10 alin. 1 fiind incidente cu privire la toate infracţiunile;

C. este greşită, deoarece dispoziţiile art. 10 alin. 1 din lege sunt incidente numai cu privire la ultimele două infracţiuni.

46 Inculpatul X, în cadrul judecării apelului declarat împotriva sentinței penale nr. 54/12.06.2017 a Tribunalului B., a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina sa din infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 35 alin.(1) C.pen., în aceeași infracțiune în formă simplă și încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. Instanța de apel a respins cererea formulată de inculpat, precum și solicitarea acestuia de încetare a procesului penal, reținând că termenul de prescripție a răspunderii penale a început să curgă de la data epuizării infracțiunii și nu s-a împlinit până la data pronunțării deciziei.
Contestația în anulare declarată de inculpatul condamnat împotriva deciziei instanței de apel, prin care se invocă incidența dispozițiilor art. 426 alin.(1) lit. b) C.pr.pen., respectiv existența unei cauze de încetare a procesului penal constând în împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de evaziunea fiscală:

A. va fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât chestiunea prescripției răspunderii penale nu mai poate fi examinată;
B. va fi respinsă ca nefondată, în măsura în care termenul de prescripție nu era împlinit;
C. va fi admisă în principiu dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și va fi examinată pe fond chestiunea împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

47 Prin sentinţa penală nr. 563 din 5 noiembrie 2018 a Curţii de Apel T, în baza art. 396 alin.(6) raportat la art.16 alin.(1) lit. f) C.pr.pen. (prescripţia răspunderii penale) a fost încetat procesul penal împotriva inculpatului A. pentru săvârşirea infracțiunilor de fals intelectual prevăzută de art. 321 C.pen., participaţie improprie la înşelăciune prevăzută de art. 52 alin.(3) C.pen. raportat la art. 244 alin.(2) C.pen. şi participaţie improprie la uz de fals prevăzută de art.52 alin.(3) C.pen. raportat la art.323 C.pen., totul cu aplicarea art.5 C.pen..
În baza art. 25 alin.3 raportat la art. 404 alin.(4) lit. g) C.pr.pen. s-a dispus anularea testamentului întocmit de o persoană necunoscută la data de 16.06.2011.
Prin sentinţă s-a reţinut că după decesul numitului T., survenit la data de 05.08.2011, inculpatul A, în calitate de avocat, a înmânat lui R. un testament olograf ce prezenta aparenţa scrierii şi a semnării lui de către numitul T., prin care acesta din urmă îi lăsa întreaga sa avere mobiliară şi imobiliară. Acest testament, prin încheierea numărul 7 din data de 16.06.2011, a fost atestat în privinţa datei, a identităţii părţilor şi a conţinutului, de către inculpatul A. în calitate de avocat.
Prin raportul de expertiză criminalistică din data de 12.05.2014, s-a stabilit că scrisul din cuprinsul testamentului nu a fost executat de numitul T., după cum nici semnătura nu a fost executată de acesta.
Testamentul a fost înmânat lui R. la data de 10.08.2011 la Cabinetul de avocat al inculpatului A., în prezenţa martorilor, întocmindu-se cu acest prilej un proces verbal. Ulterior, testamentul a fost folosit de către R. cu prilejul dezbaterii succesiunii de pe urma defunctului T. la B.N.P. C., fiind emis certificatul de moştenitor numărul X/31.08.2011 autentificat de notarul E.
S-a reţinut că R. a fost beneficiar de bună-credinţă al testamentului şi nu a avut nicio calitate procesuală în cursul urmăririi penale, astfel încât nu a fost citat la nici unul din termene la judecarea cauzei în primă instanţă.

Soluţia pronunţată de instanţă:

A. este legală, desfiinţarea înscrisului fiind obligatorie întrucât acesta era fals, indiferent de citarea persoanei care a beneficiat de acesta;
B. nu este legală, instanţa având obligaţia de a cita pe R., persoană a cărei drepturi şi interese legitime pot fi afectate;
C. nu mai poate fi criticată întrucât R. nu poate declara apel împotriva sentinţei.

48 Prin sentinţa penală nr. 489/5 noiembrie 2017 a Judecătoriei X. au fost condamnaţi A., B. şi C. după cum urmează:
-inculpaţii A. şi B. la pedeapsa amenzii penale pentru comiterea în data de 14 septembrie 2016 a infracţiunii de lovire prevăzută de art. 193 alin. 2 C.pen. asupra persoanei vătămate D., şofer de taxi, constând în aceea că în data mai sus menţionată l-au lovit pe D. pe motiv că le-a ocupat locul de parcare din faţa blocului dar şi pentru că D., la rândul său, ca urmare a conflictului spontan, l-a lovit pe A. cu picioarele, persoanei vătămate D. fiindu-i cauzate leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare 15 zile de îngrijiri medicale.
-inculpatul C. la 3 ani şi 2 luni închisoare, pentru infracţiunea de furt prevăzută de art. 228 alin. 1 C.pen., constând în aceea că în aceeaşi împrejurare, profitând de faptul că persoana vătămată D. era implicată în conflictul cu A. şi B., fără o înţelegere prealabilă cu aceştia, i-a sustras lui D. din autoturismul care era deschis, suma de 9000 lei.
Din cazierul judiciar al inculpaţilor a rezultat că A. şi C. nu au antecedente penale, iar inculpatul B. a fost condamnat anterior la 1 an şi 2 luni închisoare pentru furt prin sentinţă rămasă definitivă la 17 octombrie 2014.
Împotriva acestei sentinţe a declarat apel în termenul legal Parchetul de pe lângă Judecătoria X. Inculpatul C. a declarat apel în termen de o lună de la comunicarea copiei minutei iar cererea de repunere în termenul de apel formulată în faţa instanţei de apel a fost respinsă, instanţa de apel constatând că nu a invocat şi nu a dovedit o cauză temeinică care să-l fi împiedicat să declare apel în termen.
Parchetul de pe lângă Judecătoria X. a solicitat să se dispună încetarea procesului penal faţă de inculpatul A. deoarece aşa cum rezultă din plângerea prealabilă depusă la poliţie împotriva lui A. şi B., aceasta a fost formulată la data de 20 decembrie 2016, peste termenul prevăzut de lege.
Inculpatul C. a declarat apel pentru motivul că pedeapsa care i-a fost aplicată este nelegală, în raport cu faptul că nu are antecedente penale şi că a recuperat prejudiciul cauzat.
Instanţa de apel, constatând că, într-adevăr, plângerea prealabilă a persoanei vătămate a fost formulată tardiv:

A. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l priveşte pe inculpatul A. şi va extinde acest apel şi în ceea ce-i priveşte pe inculpaţii B. şi C.;
B. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l priveşte pe inculpatul A. şi va extinde apelul faţă de inculpatul B.;
C. va respinge ca tardiv apelul inculpatului C., va admite apelul parchetului în ceea ce-l priveşte pe inculpatul A., însă instanţa de apel nu va extinde apelul asupra niciunuia dintre inculpaţii B. şi C.

49 Prin sentinţa penală 1/20.03.2017 a Tribunalului S., în temeiul art.396 alin.(5) raportat la art. 16 alin.(1) lit. b) teza I C.pr.pen. a fost achitat inculpatul X. pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin.(1), cu aplicarea art. 35 alin.(1) C.pen., iar în baza art.25 alin.(5) C.pr.pen. a fost lăsată nesoluţionată acţiunea civilă formulată de partea civilă Regia Naţională B.
Împotriva sentinţei penale nr.1/20.03.2017 a Tribunalului S. au declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul S., care a solicitat desfiinţarea hotărârii atacate şi în urma reevaluării ansamblului probator, condamnarea inculpatului X. şi obligarea lui la repararea prejudiciului cauzat şi partea civilă Regia Naţională B., care a solicitat desfiinţarea sentinţei, condamnarea inculpatului X. şi obligarea acestuia la plata despăgubirilor civile în cuantum de 5.788.303 lei, precum şi a dobânzilor legale începând cu data comiterii faptei şi până la plata efectivă a sumelor.
După înregistrarea dosarului pe rolul Curţii de Apel S., la termenul de judecată din data de 23.10.2017, procurorul a învederat instanţei că procurorul general al Parchetul de pe lângă Curtea de Apel S. retrage apelul declarat în cauză. La acelaşi termen de judecată, reprezentantul părţii civile a învederat instanţei că aceasta îşi însuşeşte apelul declarat de procuror conform art.415 alin.(4) C.pr.pen..
Curtea de apel:

A. va lua act de retragerea apelului declarat de procuror şi va continua judecata cu privire la apelul iniţial al părţii civile, respingând cererea de însuşire formulată în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen.;
B. va lua act de retragerea apelului declarat de procuror, va admite cererea de însuşire a apelului formulată de partea civilă în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen. şi va continua judecata;
C. va respinge solicitarea de a se lua act de retragerea apelului de către procuror întrucât nu a fost retras de procurorul imediat ierarhic superior al celui care l-a declarat, va respinge cererea de însuşire formulată de partea civilă în baza art.415 alin.(4) C.pr.pen. şi va continua judecata.

50 Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prevăzută de art. 13 ind. 2 din legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 5 C. pen., cauza aflându-se în procedura camerei preliminare, în calea de atac a contestației promovate de inculpat împotriva încheierii prin care s-a constatat legalitatea sesizarii, a actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății. În cauză, judecătorul de cameră preliminară a dispus remedierea unor neregularități privind precizarea și explicarea stării de fapt, dar și a fiecărui act material al infracțiunii continuate, în ce constă și în ce perioadă a fost comis fiecare dintre actele materiale, efectuate de către procuror.
În fața judecătorului de cameră preliminară învestit cu soluționarea contestației, inculpatul a solicitat sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de pronunțare a unei decizii preliminare având ca obiect interpretarea art. 6 par. 3 din Directiva 2012/13 U.E. privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (transpusă în legislația națională în C. proc. pen.) propunând următoarea întrebare: „În cazul infracțiunilor continuate, care cuprind mai multe acte de executare comise la diferite intervale de timp și care, fiecare dintre ele realizează conținutul aceleiași infracțiuni, art. 6 par. 3 din Directivă trebuie interpretat în sensul că implică o informare detaliată pentru fiecare dintre aceste acte de executare, cu indicarea actului de executare și a datei la care a fost comisă fapta?”
Art. 6 par. 3 prevede următoarele: „statele membre se asigură că, cel mai târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acuzare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acuzate.”
A mai precizat inculpatul că potrivit dispozițiilor art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile acestuia se aplică cu prioritate față de altă dispoziție de drept intern, prin raportare la dispozițiile art. 148 din Constituție și că dispozițiile art. 267 din Tratat prevăd obligativitatea instanței naționale de a adresa întrebarea preliminară atunci când o astfel de întrebare este formulată în fața instanței naționale ale cărei decizii nu pot fi supuse unei căi de atac în dreptul intern (așa cum este cazul în speță, aflată, în calea de atac a contestației, în etapa camerei preliminare) și a mai arătat că acestea nu sunt inadmisibile.
Judecătorul de cameră preliminară:

A. nu poate respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pe considerentul exclusiv că sunt îndeplinite cerințele art. 267 TFUE, hotărârea ce se va pronunța nu este susceptibilă de a fi supusă unei căi de atac, întrebarea are legătură cu cauza, litigiul este real, iar răspunsul instanței este necesar pentru soluționarea pricinii și nu există o altă hotărâre a instanței europene în materie;
B. admite cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pe considerentul că potrivit interpretării instanței în cauza Cilfit, un organ jurisdicţional de drept intern ale cărui decizii un pot face obiectul unei căi de atac potrivit dreptului intern este obligat, atunci când în faţa lui se formulează o întrebare privind dreptul european, să sesizeze Curtea de Justiţie;
C. respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în măsura în care apreciază ca fiind incidentă teoria actului clar, modul de aplicare a dispozițiilor Directivei în discuție fiind atât de evidente încât nu lasă loc niciunui dubiu rezonabil în ce privește obligația de respectare a dreptului la informare a persoanei acuzate.